

[Hans Nielsen.]

Stats-Laanefonden og Erhvervenes Laanefond til et Beløb, som er ca. 5 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. for Danmark og knap 2 Mill. Kr. for Færøerne, altsaa ca. 7 Mill. Kr. Disse Obligationer kommer imidlertid ikke til at spille nogen meget stor Rolle i Bankens Tilværelse. Jeg skal ikke her undersøge, hvor meget disse Obligationer er værd, Pari er de vel ikke værd, men det kommer ikke til at spille nogen Rolle for Bankens hele Virksomhed, idet de blot ligger som en Grundkapital. Det er bestemt i Forslaget, at Renterne af disse Obligationer saavel som Renterne af de indbetalte Afdrag paa Obligationerne skal gaa ind i Statskassen, saaledes at der ikke tilflyder Banken nogen Indtægt af disse Obligationer. Dette er i Overensstemmelse med hele Aanden i Forslaget, som er, at hvad denne Bank koster, skal ikke tilsløres ved skjulte Tilskud paa nogen Vis; det skal ligge aabent og klart alt sammen, hvor meget Staten yder til denne Bank, og det bestemmes derfor, at Bankens Administrationsudgifter skal bevilges paa de aarlige Finanslove. Det vil sige, at Administrationsudgifterne afholdes direkte af Hovedkassen, og det bliver altsaa et direkte Tilskud til den nye Bank. Endvidere bestemmes det, at eventuelle Tab paa de udstedte Kasseobligationer ligeledes skal dækkes paa Finansloven. Det vil saaledes komme til at ligge ganske klart for Lovgivningsmagten Aar for Aar, hvor meget det koster at holde denne Bank i Gang, og Staten paatager sig forlods at betale Administrationen. Hvor stort et Beløb det vil andrage, ved jeg ikke, men jeg ser af Regnskabet for Norges Statsfiskeribank, at Administrationsudgifterne dér i 1929—30 har andraget 58 000 Kr., altsaa ikke noget særlig stort Beløb. Hvor stort et Tab der kan blive, er det ikke muligt at udtale sig om, men forhaabentlig skulde der ikke flyde noget Tab deraf. Saaledes som hele Forslaget er bygget op, kan det ikke blive nogen stor Indtægt paa Driftsregnskabet, der kan blive til denne Bank — det vil man sikkert erkende —, men det er jo heller ikke Forudsætningen fra Regeringens Side.

Hovedbestemmelsen i Lovforslaget er, at der kan udstedes for indtil 20 Mill. Kr. Kasseobligationer til en Rente paa ikke over 4 $\frac{1}{2}$ pCt. og med en Løbetid af ikke

over 15 Aar. Disse 20 Mill. Kr. stiller Staten til Raadighed til Udlaan, og Staten gaar et Skridt videre, idet den garanterer baade for Renter og Amortisation af disse Kasseobligationer, hvorved man tør forvente, at disse Obligationer vil kunne opnaa en høj Kurs her i Landet. Det er Hensigten at afsætte disse Obligationer i det aabne Marked, saaledes at denne Fiskeribank kommer til at arbejde med ganske aabne Penge, Penge, saaledes som man kan erhverve dem ved den almindelige Omsætning. Jeg maa mene, at de 20 Mill. Kr., der er foreslaaet, vil være et passende Beløb at begynde denne Banks Virksomhed med. Jeg ser af Regnskabet for Norges Statsfiskeribank, at Balancen for 1929—30 er ca. 18 Mill. Kr. Norge er vel, naar alt kommer til alt, et betydelig større Fiskeriland end Danmark og har flere Penge bundet i sit Fiskeri, og de har altsaa kunnet klare sig med en Balance paa ca. 18 Mill. Kr. Her vil man nu kunne udstede Kasseobligationer op til 20 Mill. Kr., og selv om vi nu et enkelt Aar, i Fjor, har haft et Udlaan paa 2,3 Mill. Kr., vil man se, at de 20 Mill. Kr. dog vil kunne række en Tid. At disse Obligationer saavel som de Panteobligationer, Laantagerne maa udstede til Banken, bliver stempelfri, er naturligvis ogsaa et Tilskud, men det er et Tilskud, der ligeledes ligger ganske aabent. Det vil vel ikke betyde saa uhyre meget, men det er dog en Indrømmelse til Fiskerne. Dette er, som sagt, Lovforslagets vigtigste Bestemmelse.

Af de 20 Mill. Kr. kan anvendes indtil 14 Mill. Kr. efter Lovforslagets § 6 A.; det vil sige til Laan i nye Fartøjer, til Modernisering af ældre Fartøjer, til Indsættelse af Motorer o. s. v., alt sammen i Skibe, hvori Staten faar Pantesikkerhed, og disse Laan skal indfries i Løbet af 12 Aar, saaledes at der dog kan indrømmes nye Fartøjer Afdragsfrihed for 2 Aar, hvilket altsaa vil sige, at et saadant nyt Fartøj skal amortiseres med $\frac{1}{12}$, for saa vidt Laantageren faar Afdragsfrihed de første 2 Aar. Fiskerne vilde vel nok ønske, at denne Afdragsfrihed var noget længere, men paa den anden Side er det jo nødvendigt, at denne Afdragsfrihed er kortere end Afdragsfristen for Kasseobligationerne, der er sat til 15 Aar, og alt i alt vil Forholdet